



Η αποτύπωση του οράματος και της ζωής σε ποιήματα με τον ήχο και το φως τους.

(κριτικό σημείωμα για την ποιητ.συλλογή Καταυλισμός του Γ.Βέη εκδ. Ύψιλον 2023)

**Του Χρήστου Νιάρου.
Μελβούρνη 2023.**

ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ

- >
- > Ήθερισμένη στήν ώρα της σίκαλη
- > τό άγριο κανναβούρι
- > μιά βελανιδιά στήν άκρη του θέρους
- > ή μήπως από μουσική όλα
- > ένα νεκρομαντείο στή στροφή δεξιά
- > ή γερακίνα έτοιμη νά σ' άρπάξει για τά καλά ένω τό πορφυρό κοχύλι,
ό όρίζοντας άνοίγει δύο από τά μυστικά του.
- >
- > Τά βλέπω ξανά όλα αυτά
- > αλλά έσύ που άκριβώς νά είσαι τώρα πιά
- > καί πώς νά δέσουν άραγε όλα μαζί
- > πού μάθαμε ως σήμερα μέ τόσο κόπο
- > μέ όσα μς περιμένουν από αύριο.
- >
- > Ένα ζευγάρι πέρδικες
- > από τήν πατρίδα των άναμνήσεων
- > κοντοστέκονται, δείχνουν άμέσως ούρανό
- > όλες οι σημασίες βέβαια στ' άγκάθια
- > στ' άγριόχορτα οι άλήθειες""

Η αποτύπωση του οράματος και της ζωής σε ποιήματα με τον ήχο και το φως τους.
(κριτικό σημείωμα για την ποιητ.συλλογή Καταυλισμός του Γ.Βέη εκδ. Ύψιλον 2023)

**Του Χρήστου Νιάρου.
Μελβούρνη 2023.**

Πρόσφυγες και ταξιδιώτες των συνειρμών ,εν δυνάμει μετανάστες του λόγου ,εφήμεροι και συνειδητοποιημένοι κάτοικοι του τώρα και του χτές του χρόνου και των τόπων μα και στο αύριο των καλών προθέσεων και στην σκηνή της ουτοπίας τους ,παρεύλανουν ,υπάρχουν,εξακτινώνονται με τις λέξεις ,τις σιωπές ,τις εικόνες ,τα νοήματά τους αλλά και το πνεύμα τους στην καινούργια ποιητική συλλογή του πολυγραφότατου συγγραφέα αλλά και τώρα πιά πρέσβη επί τιμή κ. Γ. Βέη που φέρει τον τίτλο Καταυλισμός από τις εκδ Ύψιλον .

Χαρακτηριστικό ,εικάζω ό,τι αποτελεί και το ποίημα του που φέρει τον τίτλο επαναπατρισμός σαν εισαγωγή του παρόντος σημειώματος και θα σταθεί αρωγός για τα περαιτέρω σημεία ερμηνείας και προσέγγισης των γραμμών και για αυτό του το βιβλίο.

Ως λέξη λοιπόν ο καταυλισμός ερμηνεύεται , από την μια μεριά σαν κάτι το πρόχειρο ,μεταβατικό κατάλυμα ,κάτι σαν μια ενδιάμεση κατάσταση κατοικίας αλλά και ίσως σαν μια παροδική μεταιχμιακή συντεταγμένη ,ένα σημείο του χρόνου που κυλάει και πηγαίνει προς και σε κάποιο άλλο του κομμάτι . Μα και σαν ένας χώρος όπου φυγαδεύεται η ποιότητα ζωής του σήμερα σε μια εποχή δύσκολη και διαφορετική ως προς το νόημα και χρώμα ζωής και επαφής ψυχή με ψυχή με ό,τι υπήρχε χτές αλλά και ότι υπάρχει εντός μας . Άλλη η αθωότητα και η ομορφιά του κάθε πρίν και άλλη αυτή που νιώθουμε ή και που την βλέπουμε γύρω μας . Κλιμακώσεις και εντάσεις στην ενδοχώρα του καταυλισμού ως ποίημα και κομμάτι της ζωής της καθημερινής μας συμπλέουν μέσα στις ποιητικές γραμμές και σε τούτο το βιβλίο του . Ένας Γ.Βέης αν και ανήκει συγγραφικά στην γενιά του '70 μέσα από τις στροφές του ποιητικού του σύμπαντος προτάσει ,εκμπέμπει ,αφουγκράζεται την φύση ως κομμάτι κύριο του ανθρώπινου θεαθείναι αλλά και του αύριο της ζωής .

Αλλά και την πορεία του χρόνου των υποκειμένων που στο διάβα τους άφησε σημάδια στην και από την σχέση τους του δίνοντας του ξανάαφορμές - σαν ένα άλλο είδος καταυλισμού ίσως ;;; - και ενώ τα κουβαλάει εντός του ,τα φέρνει στο σήμερα ,στο τώρα τους και βιωματικά ,φιλοσοφικά ,ενορατικά και τα φιλτράρει και τα ενοποιεί και διαμέσω και του συναισθήματος ή και της φαντασίας του τα αποδίδει στο φως τους.

Με βάση λοιπόν τον τίτλο της συλλογής και την καλλιτέπεια του εξωφύλλου προσεγγίζω ,μπαίνω στον καταυλισμό των γραμμών και των ποιημάτων .

Η διττή ,η πολλαπλή ερμηνεία άλλωστε της λέξης του τίτλου το επιτρέπει . Από κεί και πέρα το κουβάρι των λέξεων ,οι μεταλλάξεις και οι πορείες τους εύστοχα και με την μαεστρία της πέννας του ποιητή εμπεδώνει ,βοηθάει το παιγνίδι της ανάγνωσης και των συναισθήσεων . Ο ταξιδεμένος συγγραφέας και διπλωμάτης αναδεικνύει το λόγο της λέξης και των βιωμάτων , στέκεται με τρυφερότητα απέναντι στις φύση . Άλλά στις λέξεις και στα όνειρα των ανθρώπων , εμφιλοχωρεί στα μηνύματα της μη επαφής των οντων της σύγχρονης πια εποχής που όλα τους είναι εύκολα με το πάτημα ενός κουμπιού, μπαρκάρει στα μέρη της Ασίας , γυροφέρνει στις γειτονιές της πόλης ,προσαυλίζεται και κατοικοεδρεύει στο άχρονο και αέανο καταυλισμό των αισθημάτων . Δεν θα μπορούσε να γίνει και αλλιώς αφού η μέχρι τώρα του πορεία η ποιητική ,των δοκιμιών ,των κριτικών του σημειώσεων ,διαδικτυακά και επί του γραπτού λόγου των βιβλίων , είναι μια κίνηση του προς τον Άλλο ,τον Καθένα και την Καθεμιά ως πρόσωπο ,οντότητα ισότιμο και που έχει την δικιά του φιλοσοφία και τρόπο ζωής .

Ολοι,ες κουβαλάμε έναν καταυλισμό εντός και γύρω μας ,σαν ορίζοντα ,επαναπατρισμό ,μυστικό και θέαση .

Ολα δε τα ορατά και αόρατα πράγματα και πρόσωπα και η μεταξύ τους σχέση αλλά και οι λεπτομέρειες τους στην γραφή του Γ.Βέη συνυπάρχουν και συνταξιδεύουν .

Δεν είναι κάτι που το αποκαλύπτω,το βλέπω πρώτη φορά στο έργο του . Στο δε συγκεκριμένο βιβλίο ,που και εδώ οι λέξεις πλάθονται και επιτελούν το ρόλο τους ως κρίκος και παρατηρητήριο των δρώντων . Μα από των εντός και εκτός του καταυλισμού τους πορείες αλλά και στον πόνο ,στο παράπονο, στη νοσταλγία, στη φυγή ,στο άγγιγμα των σωμάτων , τα συλλαβίζουν ,τους δίνουν βάρος,τα ελαφραίνουν και κουρδίζοντας ανάγνωση την ανάγνωση με τις πτυχώσεις και τους συγκερασμούς τους έχουν τον τρόπο τους και όλες τις άλλες μας αισθήσεις να τις ξυπνήσουν ,να τις βάλουν στο παιγνίδι της γραφής αυτής . Τίποτε δεν είναι μιας διαδρομής δρόμος και πορεία για τον συγγραφέα .

Στους καταυλισμούς ,τους ερμητικούς ,τους μη μόνιμους που μπάζουν νερά και έχουν απώλειες μνήμης ή και στο τι είναι εφήμερο τους πεδίο αλλά και στο πόσο διαρκεί η χρειά και η μνήμη των ανθρώπων και τοπίων τους αλλά και σε ποιό απέναντι θα σε πάνε ή θα σε επιστρέφουν στέκεται ,οράται και αποτυπώνεται και με την χαρακτηριστική φράση ,στροφή του ποιητή σε ένα από τα ποιήματα της συλλογής ,που φέρει

- > Θά θυμάσαι πάντα τόν Δεκέμβρη
- > λές καί ήθελε νά καταργήσει
- > άκόμη καί τόν ούρανό
- > όχι έκεινον τών ύστερικών τής άθανασίας
- > αλλά τόν άποκλειστικά δικό μας
- > τών άπτών πραγμάτων
- > καθώς έμπαινε ανάμεσά μας
- > νά χωρίσει τό σῶμα από τή μνήμη του
- > νά ίσοπεδώσει τά πάντα μέσα στόν άσπροχιονιά ένα σπασμένο μολύβι ό νοϋς νά ξέρει μόνο πῶς σέ λένε
- > ""

Κάπου εδώ παρενθετικά ,αποσπασματικά κλείνει - ή ανοίγει σαν καταυλισμός - μια ενότητα ,μια θεματική από τις πολλές του εν λόγω ποιήματος . Μα ποτέ δεν τελειώνει η γεύση του και η δουλειά του . Των άπτών πραγμάτων ,το μελλούμενο που επέρχεται και αυτό που ένωσε τις στιγμές άκόμη υπάρχει και στο σῶμα και στην μνήμη του ποιήματος . Με το τρόπο του ο ΓΒέης λυρικά και στοχαστικά το αισθητό ,το υπερβατικό - και ως καταυλισμοί - τα κουβαλάει ,τα ζεί και τα εκμπέμπει στο χαρτί και στις γραφές του .

Τρόπο τεινά αποτελούν οι γραμμές τους μια από τις πολλές παραμέτρους της θεωρησής του συγγραφέα για το πως βλέπει τα πράγματα αλλά και την ζωή . Σε πρώτο πρόσωπο μας ανοίγει την κουβέντα ποίημα το ποίημα αλλά και στην δομή τους στίχο το στίχο τις πνοές του μας εκπέμπει για να γίνουμε μέτοχοι στο ποιημα . Μοιράζεται δηλαδή τα υπαρξιακά του τοπία , τις αγωνίες της όποιας φθοράς αλλά και το ταξίδι ως ανακάλυψη λέξεων - εικάζω και ως καταυλισμός - τόπων αλλά κυρίως του μέσα μας χρόνου ,ως ενόραση αλλά και σε μια αλλη πραγματικότητα μνήμης μας θέτει . Πολύπλευρες και διαφορετικές οι προσεγγίσεις του κόσμου ,των επαφών και των μη επαφών της γραφής του , συνυπάρχουν με τις εμπειρίες ,τις αφηγήσεις και ως όραμα και ως καταυλισμός μας πάνε λίγο παραπέρα . Οι λάτρεις της γραφής και των συγκερασμών των νοημάτων θα βρούν πολλές εφελήριες αφορμές μέσα και από αυτόν τον ποιητικό λόγο του Γ.Βέη .

Ένα καλαίσθητο βιβλίο που την συνεχή ροή επιθυμιών ,προσδοκιών ,δυστοκιών ,„παραλειπόμενων των βιωμάτων του σελίδα σελίδα την αποτυπώνει αλλά και στην και από την ζωή των καταυλισμών τα δρώμενα τα φωτογραφίζει , τα νιώθει -και τον ήχο και το φῶς τους - και τα απλώνει σαν όνειρα ,τοπία και ταξίδια λέξεων και νοημάτων τους στο χαρτί .

Τα συμπυκνώνει με ελεύθερο στίχο κυρίως , σε ποιήματα . Όλα γίνονται για το επέκεινα του χωροχρόνου ,για το εν γίνεσθαι τους ταξίδι αλλά στων συναισθήσεων μας την επαφή ,την ανάγνωση με τον τρόπο τους δίνουν μια πολλαπλή μέθεξη ως ήχος και ως φῶς . Τα Ποιήματα της συλλογής ξεφυλίζουν ,συνπορεύονται ,ενοποιούνται με τον κόσμο ,με την φύση μας και ομοικαταληκούν εντός μας και ως αλήθεια και και ως όραμα .

